

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 63. Ecclesiæ Septentrionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. ronam Ottoni Duci Saxonie obtulis-
 A.C. 1197. sent, hæc Imperii divisio multas in
 Ecclesiam quoque turbas invexit.

§. LXIII.

Ecclesie Septentrionis.

*Auct. Aquicini.
 an. 1197.
 Arnold. Lun-
 hec. lib. 7. c. 9.*

Eodem anno millesimo centesimo nonagesimo septimo in Livonia ad superiores abiit Bertholdus, Episcopus Riganus, numero secundus. Defuncto Mainardo, hujus Ecclesie auctore, Bertholdus, cujus viri merita omnibus erant perspecta, communi Clericorum populique consensu electus, & Bremæ Episcopus consecratus fuerat. Ei etiam certi redditus, valorem viginti marcarum argenti exæquantes, constituti. Ipso hortante, non nulli Optimatum Crucigerorum votum ediderunt, Infidelibus arma inferendi, & Clerici aliquot futuros se viæ socios promiserunt. Quia vero tunc nulla expeditio Hierosolymam movebatur, Cælestinus Papa his, qui se hujusmodi voto obstrinxerant in Germania, potestatem fecit, se in Livonia militaturis jungendi, concessa eadem Indulgentia.

Ergo ex tota Saxoniam, Westphalia,
 & Frisia permulti Præsules, Clerici,
 Equi-

Equites, & Mercatores conveniunt, Sæcul. XII.
A.C. 1197.
 qui, a Lubecensibus navibus, armis, annona instructi, in Livoniam pervenerunt. Verum cum Bertholdus Episcopus exercitum contra Infideles ducere cœpisset, & in eorum manus cum duobus haud plus sociis incidisset, occisus est. Ad Martyrum censum pertinere creditus est, atque Sanctitatis opinio inde aucta, quod cum post biduum cæforum corpora fuissent inventa, notaverint omnes, ejus corpus mansisse illæsum, etsi alia a muscis & vermibus haud essent intacta. Sepultus est Rigæ, eique Albertus, Canonicus Bremensis, juvenis, sed cujus mores maturum animum exhibebant, Successor datus est.

Ante annos abhinc paucos mortem Arnold. IV.
c. 24.
 oppetierat Berno primus Episcopus Suerinensis. Nam, ætate Ottonum Imperatorum, Sedes Episcoporum illius provinciae erat Megalopolis urbs, in qua ipse Berno, Hadriano Papa Romæ gubernante, federat. Sed Sclavorum Helm. I. c. 88.
 metu, a quibus Episcopi atrociter vexabantur, Suerinum migrare coegit, atque Berno primus Episcoporum ab Henrico Leone Duce Saxoniae in illam civitatem missus est. Nihilominus a Barbaris

Sæcul. XII. baris pessime habitus est, verberibus
 A. C. 1197. affectus, colaphis contusus, & ut Sacri-
 ficia Idolis oblata spectaret, probrose
 deductus. Quibus non obstantibus,
 Sacerdotali constantia perseverans, tan-
 dem Idololatriam abolevit, lucos & sal-
 tus falsis Diis sacros cæcidit, & sub-
 lato cultu Numinis, quod vulgo *Gene-
 dracht* appellabant, S. Godhardi Episcopi
 Hildesheimensis memoriam honorari
 præcepit. Bernone mortuo, Bernardus
 ejusdem Ecclesiæ Decanus, Episcopus
Chron. Citiz. electus est. Ceterum Henricus Leo sub
Sup. Lib. idem tempus, scilicet anno circiter mil-
LIX. §. I. lesimo centesimo nonagesimo quinto,
 rebus humanis valedixit,

§. LXIV.

S. Homobonus Cremonensis.

vit. ap. Sur. Cremonæ in Longobardia degebat civis,
13. Nov. nomine Homobonus ex familia anti-
 qua, sed cui fortuna mediocriter fave-
 bat, editus. A parente, qui mercatu-
 ram faciebat, educatus, postquam eodem
 jubente uxorem accepit, castitatem con-
 jugalem sancte servans, commercio bona
 & simplici fide vacavit. Defuncto patre
 in majorem libertatem assertus, non am-
 plius divitiis terrenis cumulandis incum-
 bere statuit, sed illas quærere, quæ in cælo
 repositæ, prædonibus non paterent. Ita-
 que ab hominum consortio separatus vigi-
 liis,